

Neděle 22. března 2020 (4.postní - 1.v karanténě)

Milé sestry, milí bratří, milí přátelé,

zdravím vás apoštolským pozdravem: *Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista. Amen.*

Vítejte u slova na dnešní neděli 22. března, 4.postní neděli v církevním kalendáři, 1.neděli, kdy se nemůžeme sejít ke společným bohoslužbám.

Ztišíme se nejprve k modlitbě:

Hospodine, svatý Bože, ty jsi s námi v každém čase, v dobách dobrých i v dobách zlých, v čase radosti, i v každé naší tísní.

Tobě vzdáváme chválu a díky. Děkujeme Ti, Pane, za dnešní den. Děkujeme Ti za každé nové ráno, do něhož se smíme vzbudit. Děkujeme Ti za své blízké, které máme kolem sebe, děkujeme za zdraví, děkujeme za chleba, co nás sytí, za všechno co potřebujeme ke své obživě i ochraně svého zdraví. Děkujeme ti za přírodu, jež se probouzí do nového jara. Děkujeme T i za tvou církev, která je sice dnes rozptýlená, ale přece spojená důvěrou v Tebe. Děkujeme ti za všechny krásné a dobré věci, které se nám ještě včera zdály být samozřejmé a dnes vidíme, jak jsou vzácné. Děkujeme Pane za všechny tvé dary.

Události posledních dní nám zase připomněli naši křehkost a zranitelnost.

Vyznáváme, že leccos z toho, co se děje kolem nás, odhaluje i naše horší stránky. Ztrácíme důvěru v Tebe, přestáváme myslet na druhé, propadáme

neklidu a nepokoji. Ovládá nás strach a někdy i vztek. Nedokážeme se snést ani se svými nejbližšími, děsíme se i sami sebe.

Děkujeme Ti Pane, že nás nezavrhuješ a neopouštíš nás. Děkujeme, že i v tomto čase, uprostřed všech ruchů neklidného světa, můžeme stále slyšet slovo tvé milosti: **Hospodin odpouští Tobě všechny nepravosti, uzdravuje všechny nemoci tvé, vysvobozuje od zahynutí život tvůj. Amen**

Jako základ své úvahy pro dnešní neděli jsem zvolil text z listu apoštola Pavla Filipským (4, 4 -7): *„Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám, radujte se! Vaše mírnost ať je známa všem lidem. Pán je blízko. Netrapte se žádnou starostí, ale v každé modlitbě a prosbě děkujte a předkládejte své žádosti Bohu. A pokoj Boží, převyšující každé pomyšlení, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši.“*

Apoštol Pavel obětoval svůj život evangeliu. Toužil, aby se tento nový - a pro mnohé nebezpečný - virus rozšířil po celém světě. Proto hojně cestoval, navštěvoval druhé lidi i celé sbory a všude kázal tu dobrou zprávu, že Pán Ježíš vstal z mrtvých. Chtěl, aby lidé byli nakaženi touto novou nadějí, jež se jako jediná může postavit každé smrtonosné nákaze.

Náhle mu však byla tato svoboda konání i pohybu odebrána. Byl zavřen do vězení - tuším v Efezu. A tam, ač *měl nohy v těžké kládě, nenadával vládě*, ale psal dopisy svým sestrám a bratřím do jiných sborů.

Z jeho listu Filipským tak můžeme slyšet dobré zprávy a rady, jakoby napsané i do naší dnešní situace.

Netrapte se žádnou starostí, ale v každé modlitbě a prosbě děkujte a předkládejte své žádosti Bohu.

Ano, máme starosti. Ale nemusíme se jimi trápit – protože je smíme předložit Bohu. Nynější čas využijme jako prostor k modlitbám. Modleme se se svými blízkými v rodinném kruhu - pro mnohé z nás to jistě bude celkem nová zkušenost. Prosme za sebe, za zdraví svých blízkých a rodin. Ale také se přimlouvejme u Pána Boha za druhé. Za lékaře, zdravotní sestry, záchranáře, policisty a vojáky, za všechny kdo čelí zákeřnému koronaviru v první linii. A také za všechny nejvíc ohrožené, i za ty, co už onemocněli.

Vaše mírnost ať je známa všem lidem. Pán je blízko.

Možná jsme současnou situaci zdeptání a skleslí. Možná máme dokonce vztek. Ale vztek, nebo i spravedlivý hněv, to není něco, co by na nás křesťanech mělo být k vidění zejména. Než se vztekat, že chybí roušky, můžeme se přidat k jejich výrobě a distribuci. Můžeme pečovat o staré a nejvíc ohrožené. Nabídnout své síly ku pomoci jako dobrovolníci. Nebo druhým telefonovat o sto šest a tak bezpečně narušovat hranice karantény. *Vaše mírnost, ať je známa všem lidem - a buďte přitom bezelstní jako holubice a opatrní jako hadi !*

A Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám, radujte se!

Zde nás možná poprvé nahlodá pochybnost. Ne že bychom se neuměli v dnešní situaci radovat vůbec. Omezení těch běžných životních radostí nás naopak může přivádět ke staro- novému zjištění, jak je radost vzácná, očištná a nesmírně životodárná. Ale tušíme, že ta naše dnešní radost nemůže být úplná. Už třeba jenom proto, že jí dnes smíme sdílet jenom s omezeným počtem lidí kolem nás. Spolu s celou společností, je dnes i Kristova církev v karanténě. A nemůže se radovat - jak si přáli Bratří - vždy společně.

Co s tím? Přestat se radovat úplně? Ne!

Tím hlavním, o čem Pavel píše, je totiž výhled. Apoštolův výhled ovšem nebyl omezen zamřížovaným oknem žaláře. Pavel viděl dál. I my můžeme.

Jistě, karanténa jednou skončí. A po ní se sejdeme k děkovným bohoslužbám, na Víkendovce, na sborové zabijačce nebo guláši, seniorátní neděli a při dalších sborových a církevních akcích. Už teď se na to moc těším! Je ovšem možné, že všechna omezení potrvají mnohem déle, než si dnes myslíme.

Apoštol Pavel však vyhlížel ještě dál. Každá karanténa totiž jednou skončí. I ta karanténa, jež nás už před dlouhým časem oddělila od těch, kterým neodkážeme odpustit, i ta karanténa, která nás odděluje od těch, co nás k Bohu již předešli. Ano, i karanténa hříchu a smrti jednou skončí.

Ke konci této karantény apoštol vyhlídí a my jsme na té vyhlídce s ním. Jednou se budeme radovat v Pánu, vždycky a už navždy. Proto se můžeme radovat i dnes. Protože už dnes vyhlížíme k Velikonocím.

Jako slovo modlitby na závěr poslechněte první dvě sloky bratrské písně *Radujeme se vždy společně*, v Evangelickém zpěvníku písně č.397 : „**Radujme se vždy společně, vzdávajíce chválu vděčně Bohu Otci nebeskému, Synu i Duchu svatému, že již ráčil pohlédnouti, milostí svou k nám se hnouti, v tyto časy nebezpečné, zpívejme mu žalmy vděčné.**“ Amen